

Text: Hjördis Levin

I vårt högteknokratiska samhälle framställs sexualiteten som allt mer naturbunden och animalisk, mannen flyr till den enda akt som är ursprunglig och han vill ha den så primitiv som möjligt. I läsarnas sexbrev frodas också myten att sexualdriften är obetvinglig och alltid leder rätt. (Foto: Matts Heijbel)

Läsarnas sexbrev:

De kunde handla om bormaskiner

Det skvalar och saftar. Det stöter, juckar, kör och exploderar som om det vore bilar eller bormaskiner man beskrev. Men det är samlag det handlar om, så som de beskrivs i herrtidningarnas läsarbrev. En del av dessa produceras på anstalter. Får man sitt brev infört blir man några hundralappar mindre fattig. Att breven knappast är vad de utger sig för, berättelser ur verkliga livet, är en annan sak. Dröm och verklighet är tånjbara begrepp i de här sammanhangen. Men vad säger breven om avsändarnas sexsyn? Hjördis Levin har läst en handfull av dem och ger sin syn.

□ □ □ Syftet med den här artikeln är att presentera den sexualpolitiska tendensen i de s k herrtidningarnas läsarbrev.

Mitt material är inte stort. Jag har gått igenom 25 läsarbrev, varav 21 (7 av kvin-

nor) i FIB-Aktuellt (nr 33-35, 38 1981, nr 2, 3, 1982) och endast fyra i Veckans Stopp (nr 2, 3, 1982). Mina slutsatser måste givetvis bedömas därefter.

Jag utgår från att det som kommer fram

i breven avspeglar den sexualpolitiska/moraliska linje som tidningarna vill driva. Annars skulle de väl knappast ha publicerat dem. För att få en helhetsuppfattning har jag läst igenom övrigt innehåll i ovan nämnda exemplar och vill först säga något om vad jag då kom fram till.

Betonar skillnaderna

FIB-Aktuellt och Veckans Stopp är maskulinistiska tidningar. Det jag kallar maskulinism är en ideologisk riktning som starkt betonar skillnaderna mellan könen. Maskulinismen betonar inte, som paternalismen, mannen som fader, utan som

kön och de speciella egenskaper som han antas ha som just man. För patriarken är kvinnan i första hand moder till hans barn, som han gärna vill uppfostra själv. Maskulinismens värde, som passade bättre för industrisamhället och den moderna kapitalismen än patriarkatet, har lagt över ansvaret för barnen på kvinnan och staten.

Mannen frigjordes från sina fadersplikt för att kunna utföra andra bedrifter. Därför är kvinnan för maskulinisten i första hand sexobjekt. Med henne tillfredsställer han sina sexuella behov, befruktar henne när det behövs och tillfredsställer hennes sexualdrift. Det är som kön kvinnan intresserar honom. De flesta aktiviteter utom de sexuella utför han tillsammans med andra män eller ensam. Det är utmärkande för maskulinisten att han fruktar och föraktar homosexualitet.

Supermannen

Huvudtemat i FIB-Aktuellt och Veckans Stopp är inte som vi kanske tror, sex och pornografi utan supermannen och hans bedrifter. Det pornografiska inslaget fyller förutom att sälja bättre, två funktioner. Det betonar och förstärker skillnaderna mellan könen och förser läsarna med objekt för deras sexualdrift: den drift som enligt maskulinismen är motor för mänsklighetens hela utveckling. Andra maskulina behov tillfredsställs genom artiklar om rekordsnabba bilar, idrottsprestationer, jakt- och fiskemöjligheter, brott och äventyr.

Supermannens egenskaper är uthållighet, koncentration, precision, oräddhet, vilja att riskera livet om det gäller, förmåga att "komma tillbaka" efter en motgång eller ett bakslag, förmåga att vinna ständigt nya segrar. De maskulinistiska tidningarnas hjältar utför alltid prestationer som beror på biologiska, ja, animaliska egenskaper. Den enorma kroppsstyrkan, smidigheten, vigheten, snabbheten, reaktionsförmågan har de gemensamt med djur som pantrar och tigrar. Tidningarna är fyllda av skildringar av idrottsjältar, racerförare, cirkusartister. Aldrig förekommer en skildring av en intellektuell man. Maskulinismen är också biologism och inte intresserad av det skandliga området. Där är det också svårt att bevisa skillnaderna mellan könen.

Samtidigt som där finns en dyrkan av teknik och maskiner, särskilt stora och starka bilar, finns där en underdanighet under "naturen" som gör sig öppet gällande i samband med sexualitet. Maskulinisten känner ett "sug" från den tekniska utvecklingen. Han rör sig i den tekniska miljön och han tycker om att leka där. Samtidigt är han rädd för den. Den tekniska miljön är nämligen den mest könlösa, kött- och blodlösa, som man kan tänka sig och risken känns stor att miljön skall smita av sig på den som vistas i den. Utvikningsflickan som klistras fast på vrålåket

motorhuv får representera naturen, liksom de bilder på "brudar" med öppna sköten som avlöser bilderna på bilar och andra maskiner.

Maskulinismen har alltid velat hänvisa kvinnan till ett enskilt revir, ett könsreservat. Med hjälp av "naturen" har den garanterat männen markservice och sexuell service så att de ostört har kunnat koncentrera sig på att producera varor, sköta kommunikationerna, slå rekord av olika slag, medan de överläter åt kvinnorna att upprätthålla den miljö, utan vilken mänskligheten inte skulle kunna överleva. Utvikningsflickans revir är begränsat till sängen, sovrummet och möjligen villatomten.

Ett bestämt drag präglar alla läsarbrev. Det var något speciellt som hände och som man ville berätta för andra. I de flesta breven är det speciella en "vansinnig kåthet" som vaknar genom något sinnestryck. En beröring: en hand på ett bröst, en bak

Rolf är lärare och flickan "drömelev":

HON HADE BARA SEX I HUVUDET!

■ Jag är en ögatt kille på 26 år som bor ensam i min villa. Jag arbetar som lärare på en högstadieskola i södra Sverige. Det är ganska svårt att vara heterosexuell av allt styvrigt unga tjejer jag har sett och hört om dom gör heller inget för att bli en siff i intresse. Det händer inte tan dågligen att man får bli kär som säger det mesta och att man som jag "praktiskt" stöta upp med mig i korridorerna och då kan det komma en hand på min kuk.

■ Speciellt en tjej har varit mycket intressant för mig och är en verklig pangbild. I hennes huvud finns jag förstås bara en tanke. Sex. Så kort kommer berättelsen utom att hon snubblade eller blev knuffad så att vi fick kroppkontakt, men det är också allt som hänt, tills för cirka en månad sedan.

■ Det var en fredagskväll och jag satt hemma i lägen och tittade på TV. Då jag hade någonting som jag ville göra och hade jag med ett tillmärke leende på läpparna. Jag bad henne naturligtvis gå in och bjöd henne på en kopp kaffe och lite tillugg medan vi såg på Colorado på TV:n.

■ Jag satt själv i min pang och hon i en fåstöl. När hon hade druckit upp kaffet kom hon upp i sängen och lade sig med huvudet i mitt knä. I början märkte jag det inte men snart kände jag hur hon stök till huvudet allt emellanåt mot min kuk. Och jag klarade ju inte av att vara oberörd av detta, så jag sade till henne att sitta om hon inte ville ligga med något hårt under huvudet.

■ Då tittade hon på mig och sade att hon helst av allt skulle vilja ligga med mig i underlivet. Sen drog hon ner sig igen och plockade fram min kuk som då stod i hela sin prakt. Hon tog den i munnen och började suga på ett underbart sätt.

■ I skolan är hon inte den bästa eleven men nu märkte jag att det fanns något som hon verkligen kunde. Hon sug och sträckte på kukhuvudet och ner mot kukroten så att jag trodde jag skulle bli vändning.

■ När hon hade sugit mig en smula märkte jag att jag inte skulle kunna hålla tillbaka så länge om hon fortsatte längre till. Men då jag såg detta till henne såg hon med ännu större tycke att jag avslutade minnen till på henne och höv svalt påbörsk.

■ Nu vänder min ut i röra det skönt för henne så jag tyckte bara med mitt senaste maillet hennes senaste besök och började berätta hennes kåta firt med min tunga. Jag stickade och såg hennes skrodd och hon låg och lämnade sig och stönade. Under tiden höll hon på och ruckade upp min kuk till ständigt igen. När hon såg att det inte var redo skrek hon till mig: "Knalla mig, ta mig nu med din härliga stackare."

■ Jag var inte så att tyta henne och stötte med all kraft dupp i mitt huvud. Det smackade för varje stöt jag gjorde i hennes våda firt som sakta sakta, sedan ökade jag takt och hon gjorde hela tiden härliga mojtuck. Efter en kort stund kom vi båda i en härlig orgasm.

■ Efter denna händelse har det blivit svårt för mig på de lekstiderna som jag har henne. Jag får så svårt att samla tankarna på undervisningen utan dröjer bara i tankarna på henne, under bara kropp och det vi gjorde och sedan det som jagarna mellanrum gör. Efter en sådan lek-tid brukar hon stanna kvar och på alla andra gått ut, kommer hon fram och ger mig en underbar kyss, då hon läter sin tunga stryka runt in i min mun samtidigt som hennes hand smeker och hyper min kuk. Mer vågar vi inte göra i skolan, utan vi får vara tillräckligt träffas hemma hos mig på kvällen.

"Kvällsstudier"

Ur Veckans Stopp, jan '82.

som "trycker till". Ett syn- eller hörselstryck: en utstående stjärt, åsynen av andras samlag, ljudet av någon som onanerar. Dessa sinnestryck utlöser direkt fysiska reaktioner. Något mellanled av förnuft eller eftertanke existerar sällan eller aldrig, utan "något i kalsingarna började göra sig gällande", "min bröstvärta reste sig omedelbart". Sådana reaktioner betraktas som "helst naturliga" och självklara. De förstärks av ytterligare sinnestryck och man blir "stenkåt", och sedan går det hela inte att stoppa. Det är det som är så fantastiskt.

I kvinnornas berättelser är det manns skicklighet att kyssa och smeka "överallt" som leder henne till "bristningsgränsen" eller gör att hon "inte står ut längre". Det händer dock att åsynen av manns "enorma" eller eregerade penis orsakar hennes tillstånd.

I de manliga berättelserna dominerar synstrycken. De är mycket operosonliga. Det är kroppsdelar, vanligtvis könsorgan, man tänder på. För det mesta har man ingen aning om vem den egentliga ägarinnan är. Den manliga önskedrömmen tycks vara att kvinnan skall tända på hans penis. Inte bara som ett verktyg för sin egen tillfredsställelse utan som ett föremål för dyrkan och tillbedjan, ja rent av som en liten person att prata och jolla med.

Superaktiva kvinnan

I de manliga berättelserna är temat den initiativtagande kvinnan genomgående. Hon är av två typer. Den superaktiva, som plötsligt dyker upp och går till omedelbar attack: "utan ett ord" har hon tagit i hans könsorgan, tar ut det ur byxorna och "börjar sakta dra fram och åter". Han "bara njuter". Den direktvarande kvinnan behöver bara en smekning på bröstet eller en hand på sitt lår för att ta det önskade initiativet: föra sin hand till hans gylf. Alla "onödiga ceremonier" är eliminerade. Effektiviteten är perfekt.

Sedan går det snabbt i den här ordningen. Hon "suger" honom. Han "slickar henne". Hon lägger sig på rygg och drar honom över sig eller hon ställer sig med stjärten i vädet och säger: "Ta mig bakifrån". Orgasmerna finner sig sedan "efter ett par juck", samtidigt hos båda eller i ordningen, hon först, sedan slår "hennes skrik" på "kontakten" till hans utlösning. Denna klimax beskrivs i pump- och spruttermen och om det är fråga om oralt samlag i uttryck som "hon svalde girigt". Det som skildras ligger ofta långt bort i tiden och förbindelsen var tillfällig eller kortvarig.

Det skvalpar och skvalar

Den här beskrivningen är grov, men med undantag för vissa variationer på temat är

forts sid 47

det så här det går till i brevskrivarnas verkligheter. Om man tar dem på orden vill säga. Den verbala nivån är det s k folkspråkets lägsta.

Beskrivningarna är som regel mycket konkreta. Det skvalpar och skvalar, smakar och savar och saftar sig på var och varannan rad. Det stöter, juckar, kör och exploderar som om det vore bilar, bormaskiner, pumpverk, motorer och vattenslangar man håller på med. Endast två berättare undviker runda ord. Endast kortfattade uttalanden om partnerns själsliga egenskaper eller om någon annan sympati än den rent sexuella förekommer. En gång användes ordet "älskar" och då i betydelsen "tycka om varandra".

Kärlek, skrev en gång den engelske sexberalen Richard Carlile, är inget annat än önskan att avsondra vätskor på ett naturligt sätt. En mycket biologisk definition av kärlek som återklingar i ett läsarbrev, "allting stämde, det var som en kemisk reaktion". Sexualakten som en vätskans förening. All romantik är till synes avskalad. Jag säger "till synes" därför att romantik är så mycket mer än "två själars önskan att uppgå i varandra", som vi vanligen menar.

Idén om den kemiska reaktionen är lika romantisk. Två kroppar dras på mystiskt vis till varandra därför att deras kemiska kombinationer passar för varandra eller är gjorda för varandra. En sådan teori uppkom i slutet på 1800-talet i samband med rasförädlingsdrömmar. Man trodde att släktet skulle förbättras om sexualiteten blev fri, så att individen fritt kunde para sig med den vars kemiska kombination stämde med hans egen. Driften ledde alltid rätt, trodde man.

Romantik kan också definieras som en önskan att bli ett med naturen, att underordna sig naturkrafterna, dvs låta sig ledas blint, att utan andra förmögenheter eller överväganden inkopplade följa sexualdriften, som man enligt ovannämnda teori trodde var aristokratiskt selektivt, vilket den alls inte är. Sexualdriften kan leda en individ till en, både när det gäller fortplantning, sexuell tillfredsställelse och samlevnad högst olämplig partner. Drömmen om att dras med av något som är starkare än en själv, att ens jag och vilja utplånas i en allt uppslukande känsla, är romantisk även om det handlar om något högst kroppsligt.

På samma sätt som den religiöse dras in i en andlig hänryckning och talar främmande tungomål, så kan den mest nyktra och realistiske person dras med i en sexuell hänryckning. I båda fallen är individen utan ansvar för det som händer. Det är krafterna eller makterna som styr honom, inte han själv som handlar.

Läsarbreven ger, samtidigt som de ger

exempel på teknik, "hårda grepp" och pumpverk, riktiga exempel på naturromantik; "vi skulle inte ha kunnat hejda oss om så en av de sicilianska jordbävningarna satt igång". Det är klart att de kunde hejdat sig. Om omständigheterna varit sådana att de måste eller ville göra det. Men de ville inte – just då. De ville att sexualdriften skulle vara starkare än alla andra naturkrafter.

Myten om sexualdriften

Mystiska impulser har alltid framträtt i tider av kraftig förändring. Myten om sexualdriften obetvinglighet började proklamerats i stor stil under de två sista decennierna av 1800-talet, under industrialismens genombrott, koncentration och automatisering. I vårt högteknokratiska samhälle, industrisamhällets högsta stadium, framställs sexualiteten alltmer som naturbunden och alltmer animalisk. Ju mer tekniskt fulländad och steril miljön blir, desto mer har sexualiteten fått fylla funktionen att dels imitera tekniken och den mekaniska arbetsprocessen och dels befria från de spänningar som skapas genom ångesten över vad som sker. Mannen är förskräckt över sitt eget verk och flyr till den enda akt som är ursprunglig nog för att han en kort stund skall kunna inbilla sig att han lever i en annan värld, än den han själv skapat. Han vill ha akten så primitiv som möjligt. Han vill känna sig som en "stormkåt hingst som betäcker sitt sto".

Samma dyrkan av sexualdriften som helig och oantastbar som uppstod i slutet av 1800-talet återuppstod i slutet av 1960-talet. Samma typ av "arga unga författare" med en mycket maskulinistisk "ursprungskraftig" inställning uttryckte den. Liksom guden är god för den religiöse, hur han än bär sig åt, så är sexualdriften god för sexliberalen vilka uttryckte den än tar sig. Allt blir berättigt från den vidrigaste pornografi, prostitution och sexklubbar där "allt" är tillåtet, till incest och våldtäkt. Detta är en romantisk dyrkan av "kraften" vad den än ställer till med.

Ju mer tekniskt fulländad världen har blivit genom människans märk väl – tankearbete – desto primitivare har pornografin blivit. Den uttrycker en av de mystiska impulser som är en motvikt eller motsättning till tvånget till teknisk vidareutveckling. De som säljer den förser männen med moderna "tillbaka-till-naturen"-avhandlingar och gör dem samtidigt villiga att underordna sig den tekniska utvecklingen utan att fråga efter om den går i en för mänskligheten livsbefrämjande riktning. För, på vilket sätt kan utvecklingen vridas i en annan riktning av att män och kvinnor "sätter på" varandra efter mönster av pornografin? Eller av att män ideligen konstaterar att "staken är stenhård" och att sperman rinner i en oändlig ström? Är

det kanske så att den evigt flödande sperman får symbolisera tron på att resurserna trots allt är outtömliga?

Konstgjorda behov

Pornografin och de maskulinistiska tidningarna skall bekämpas bl a därför att de hjälper till att befästa myten om sexualdriften obetvinglighet, vilken endast är en – men en mycket viktig del – av hela den uppsättning myter som i profitörernas och exploatörernas intressen hjälper till att göra människan till ett viljelöst offer för konstgjorda behov som kallas naturliga, och inbillar henne att hon inte kan stå emot, "utvecklingens", "tidsandans", "makternas" och "krafternas" inflytanden.

Jag påstår inte att läsarbrevens alltid rap upp sådant som brevskrivarna kan antas ha tuggat i sig ur pornografin. Det finns ett par brev som ger uttryck för varm känsla och personlig kärlek. Men den tendens som dominerar, är att brevskrivarna snällt och lydigt uppför sig och uttrycker sig med pornografin som förebild.

Skenbart är det som skildras i läsarbrevens inte enbart negativt ur sexualpolitisk synpunkt. Ingen av berättelserna beskriver direkt våldtäkt eller sexuellt utnyttjande av den andra parten. Att båda parter skall bli tillfredsställda är tvärtom genomgående. Tar inte mannen på sig ansvaret för att kvinnan blir tillfredsställd – får en eller flera orgasmer – så kräver hon det själv eller ser till att hon blir det. Endast en berättelse handlar om en kvinna som ansåg att det inte gjorde något om hon inte fick orgasm, "det var skönt ändå". Ett par av kvinnorna beskriver sin egen orgasm och säger inget om ifall de kände "lycka" när det "gick för honom". En enda kille talar bara om sin egen njutning. Men också i detta fall uppför sig brevskrivarna som de maskulinistiska tidningarna lärt dem. En brevskrivare nämner att FIB-Aktuellt har givit "träningstips" i konsten att hålla tillbaka utlösningen tills kvinnan fått orgasm.

Men, åter ett men. Det hela rör sig om principen "det rättvisa utbytet". Om man stoppar in ett par kronor i en automat, så räknar man med att få en vara av ett par kronors värde tillbaka. I läsarbrevens låter det krasst så här: "Nu får du göra det lite skönt för mig också". "Nu ville jag ha lön för min möda." "Nu var det min tur" etc . . .

Temat den initiativtagande kvinnan går också i linje med de maskulinistiska tidningarnas sexualpolitik. Tant Gloria i Veckans Stopp skriver så här: "idag håller den sexsynen" (att mannen måste vara ensam om att prestera och kvinnan måste vara passiv) "tack och lov på att förändras så sakteliga. Kvinnan får vara och är mycket mer sexuellt aktiv än tidigare och mannen har äntligen lärt sig att förstå att sex handlar om två människor, som älskar med varandra. Det här borde väl inte fin-

forts sid 46

forts fr sid 47

nas något att invända mot.

Men. Den passiva kvinnan är en patriarkalisk skapelse. Mannen/fadersgestalten skall ge henne det som han anser är gott för henne. Att han skall arbeta för henne för att göra henne beroende av sig symboliseras i sexualakten. Detta ligger inte i linje med maskulinistisk sexualpolitik. Där gäller det snarare att kvinnan skall arbeta för mannen. Han ger henne sin sperma i belöning. Helst vill han spruta den i hennes mun och ansikte och hon skall girigt svälja den. På så sätt får hon del av hans "mannakraft".

Männen behöver tränas i förmågan att ha och visa andra känslor än rent sexuella och att integrera varma och djupa känslor med hela sitt jag. Därför är det ett fördärv att "herrtidningarna" säljs i så stora upplagor och sorgligt att läsarbreven är ett eko av pornografin, som i sin tur indoktrinerar nya läsare. □

Artikelförfattaren Hjördis Levin skriver på en doktorsavhandling kring sexualmoraliska frågor.